

Posudek diplomové práce

Autorka: Mgr. Milena Adámková - Ségard.

Využití terapeutické techniky video konfrontace v léčbě poruch příjmu potravy.

Předložená diplomová práce se týká techniky video konfrontace u pacientek s mentální anorexií a mentální bulimií.

Teoretická část se zabývá velmi stručným popisem poruch příjmu potravy, zejména mentální anorexie a mentální bulimie, terapeutickými postupy, metodou video konfrontace a tělesným schématem.

Připomínky k teoretické části:

- V kapitole týkající se video konfrontace (i v dalších pasážích včetně empirické části) jsou opakovaně popisovány a citovány studie Fernandéze a Vandereyckena. V popisu teorií tělesného schématu zcela postrádám alespoň základní odkazy na současné koncepce, například koncepci vlastní účinnosti (self-efficacy), seznámení se sociálně kognitivními přístupy k terapii poruch příjmu potravy atd.

- Způsob citování podle pořadí autorů v textu je při větším počtu citací nepřehledný, znesnadňuje práci posuzovatelů a čtenářů, eventuálně při vyhledávání práce určitého autora. U autora Montagu (cit. č.22) chybí údaj o místě vydání a nakladateli. Závadou jsou formální nedostatky (i když je jich již méně ve srovnání s první podanou diplomní prací), v syntaxi (například. str. 65, 4. řádek: “Tedy před započítím techniky video konfrontace.”), diakritických znamének, aj.

Empirická část si klade za cíl zpřesnění účinku techniky video konfrontace u pacientek s poruchami příjmu potravy. K této části mám závažné připomínky. Bohužel tato diplomní práce se mnou nebyla vůbec konzultována a nebyla respektována většina připomínek k dříve podané diplomové práci s totožnou tematikou.

- Výběr zkoumaného souboru: chybí základní anamnestická data o respondentkách (proč autorka opakovaně hovoří o nich v mužském rodě, přestože mezi subjekty nebyl žádný muž?). Není uvedeno, o kolikáté přijetí se jedná. U mentálních anorektiček je věkový rozptyl příliš velký, sice se v textu uvádí, že byly některé vyloučeny, avšak ve výsledcích je počítán původní vzorek. Není vysvětlen důvod, proč jsou sumarizovány výsledky pro obě diagnostické skupiny. Nebylo provedeno porovnání skupiny mentálních anorektiček a mentálních bulimiček, které by (pokud by byl zjištěn nevýznamný rozdíl) mohlo oprávnit jejich sloučení do jedné skupiny.

- Používání neparametrických testů má pravidla, jež lze dohledat v učebnicích statistiky. Mann-Whitney se používá pro náhodné a *nezávislé* skupiny, což je základní předpoklad (R. B. McCall: “Fundamental statistics for psychology”, stejně jako v často užívaném přehledu P.R.Hintona “Statistics explained”), na rozdíl od Wilcoxonova testu pro *závislé* subjekty. I v češtině lze jistě najít vhodné učebnice. Nelze brát vážně argument autorky, že to tak dělá Fernandéz a Vandereyck.

-Videonahrávka byla aplikována jen jednou, proto nelze nic vysuzovat o jejím možném terapeutickém účinku.

- Některé dvojice přídavných jmen nejsou bipolární, například nemotorný- elegantní. Na tento nedostatek byla autorka již dříve upozorněna.

- Není zdůvodnění, proč byla vybrána právě tato a ne jiná série bipolárních adjektiv, jaké komponenty osobnosti mají postihnout, zda-li nevyjadřují někdy zbytečně totéž a pod. Před použitím podobného dotazníku by byla například vhodná trsová nebo jiná analýza.

- Práce je neúměrně a zbytečně prodlužovaná “hypotézami” o signifikanci rozdílů v jednotlivých dvojicích adjektiv. Práce by získala na vědeckosti, pokud by bylo stručně uvedeno (i v tabulce), které dvojice se lišily a poté diskutovány možné příčiny, nikoliv dělení (zjevně ex post) “hypotéz”, a složitým potvrzováním nebo vyvracením nulové hypotézy. Výsledky, popisované zbytečně na patnácti stranách diplomové práce by bylo možno shrnout do několika stran a přehledných tabulek separátně pro skupinku mentálních anorektiček a bulimiček.

- Chybí srovnávací skupina, nejsou údaje o úspěšnosti nebo neúspěšnosti použité metody v terapii poruch příjmu potravy. Za pozitivní považuji snahu autorky přispět k prohloubení využívání psychologických metod v náročném terapeutickém programu.

Závěr: Základní otázka, kladená jako cíl práce “zpřesnění **účinku** techniky video konfrontace” nebyla v podstatě řešena. Psychoterapeuti se zkušenostmi s dlouhodobou, mnohdy málo účinnou terapií poruch příjmu potravy bude těžko přesvědčit, že jednorázové promítnutí distorze těla je uzdraví.

Pokud autorka podá vysvětlení ke kladeným připomínkám, doporučuji diplomovou práci “Využití terapeutické techniky video konfrontace v léčbě poruch příjmu potravy” k obhajobě.

Návrh klasifikace: dobře.

DrSc.

Doc. PhDr. Slávka Fraňková,

V Praze dne 29. 8. 2012.